

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, és que és impossible! *(Veus)*

Senyories! Quan la síndica del Grup Parlamentari Popular ha preguntat ha hagut un silenci escrupolós. Demane el mateix criteri, demane l'educació necessària per poder escoltar-nos.

Disculpe novament la interrupció, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...una empresa de mitjans de comunicació d'una comarca en perill de despoblació, invisibilitzada, que la gent del poble, més de cent persones han volgut ficar-la en marxa.

Escolte, i efectivament, això és el que n'hi ha. Estem parlant d'ajudes que si s'han fet malament, el president ho ha dit, doncs s'hauran de fer bé, i per això estan els tribunals i estan els judicis.

Ací es tracta a totes les empreses per igual i no el que feien vostés que era pur clientelisme del dia a la nit! *(Aplaudiments. Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Continuarem amb la sessió de control. *(Veus)*

Senyories, per favor!

Continuarem amb la sessió de control, ara, amb la pregunta que en nom del Grup Parlamentari Compromís realitzarà la síndica del grup, la il·lustre diputada Papi Robles.

Senyories, escoltarem la pregunta. *(Veus)*

Per favor, senyories! Per favor! Un poquet de silenci no ens vindria malament per a poder escoltar la pregunta.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Gracias, president.

Está el patio un poco revuelto esta mañana.

Jo també vull transmetre el nostre condol. Jordi tenia onze anys, igual podríem estar parlant dels meus fills. Jo crec que la violència masclista, els assassinats, el terrorisme, s'ha de denunciar. Hem de millorar la justícia i hem de posar un cordó sanitari a aquells i aquelles que neguen la violència de gènere i la violència vicaria que tenim en el nostre territori! *(Aplaudiments)*

Senyor president, vegent com està el dia encara ho englobem millor, perquè per a nosaltres és important parlar en el parlament de la bona política, d'eixa política que el que fa

és millorar la vida de la gent, eixa política que el que fa és enfortir els serveis públics, que crea eixa comunitat que la selva neoliberal rebenta cada dia, eixa política que el que fa és que crea un refugi per a aquelles persones que no tenen privilegis, eixa ha de ser la nostra funció. I jo vull posar-ho en valor dins d'este parlament cada vegada que tinga la paraula, perquè és important recordar a què hem vingut ací, i és important recordar-ho quan vivim moments de sotsobre com els que estem vivint. Estem vivint un ple que ja hem vist com ha començat, però és que s'estem acostumant massa a vore la mentira de la mà de la dreta i de l'extrema dreta en cada moment. *(Aplaudiments)* No és res nou. Açò ho vam vore en Trump, ho vam vore en Putin, ho hem vist en Bolsonaro, i alguns van copiant, i ho van portant cap a casa perquè pensen que els va a funcionar.

Fa uns dies, hem vist un relat que s'ha construït al voltant que, ull!, que la reforma laboral no permet que es faça la fèria d'abril *porque la gente va a trabajar ocho horas!* ¡Desde 1919! ¡Por el amor de Dios! *(Aplaudiments)* És que les mentires tenen les potes molt curtes.

I ja si ho portem al nostre territori, el que vegem, el que vegem una vegada rere altra, és com eixa mentira es va traslladant ací, es va construint un relat al voltant d'una persona que s'ha deixat la vida per construir la millora del drets socials en el nostre territori i que no va a pegar ni un pas enrere davant d'una dreta corrupta que feia mangarrufes i que continua fent-les cada dia en el nostre territori.

Vicepresidenta, sense por, endavant! Tenen molta por del que es pot traure aquí, molta por! *(Aplaudiments)*

Que ningú s'enganye, eh?, que ningú s'enganye, president, que ningú s'enganye.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor, silenci.

La senyora Robles Galindo:

Els jutges han d'investigar. Les persones que estem en política hem de donar explicacions tantes voltes com calga i allà on calga, i així s'ha fet i es va a continuar fent.

Ara, un avís a navegants, als de la mentira: fracassaran, fracassaran com en Nomdedéu, com en Ali Brancal, com en Rubén Trenzano, com en tots els nostres regidors de l'Ajuntament de València assetjats per un senyor que encara li deixen anar als jutjats a denunciar a Compromís una vegada rere altra. Perquè eixa és la diferència, les seues mentires acaben en res i les nostres denúncies acaben en consellers del Partit Popular a Picassent. *(Aplaudiments)*

I parlant d'eixe bona política, president, per a nosaltres és molt important saber quines són les accions que té previstes el Consell brindar per a enfortir els serveis públics, eixos que també estem escoltant que la dreta últimament vol retallar, afeblir i desmantellar. Perquè, ara, també han posat en marxa la maquinària de baixem els impostos, que és una altra

mentira més que ja es *vellament* coneguda. Quan ells diuen «baixem els impostos», el que estan diguent és «baixem-los els impostos als que tenen més diners i que paguen més els que menys tenen»; tot el contrari del que fem el Botànic, que només arribar vam baixar els impostos a 1,5 milió de persones i li vam dir a la gent que els tenia que aportar un poquet més perquè açò és justícia fiscal i justícia social.

Clar, què veien ells? Repagament i copagament, que pague la gent més vulnerable; nosaltres, ho llevem. Què feien ells? Són impostos amagadets perquè les famílies pagaven els llibres! I ara no els paguem! Això també és un impost i això també és pujar o baixar els impostos. Però, clar, és que jo ha he escoltat a la portaveu del Partit Popular parlar de baixar els impostos, que era la impostora del tàper, que feia als xiquets pagar per dur un tàper per a menjar en les escoles (*aplaudiments*), té collons la cosa, president! I nosaltres, 140.000 ajudes a xiquets i a xiquetes i 70.000 persones becades sense pagar el menjador, que és important en la nostra societat perquè així s'enfortixen els serveis públics, i així és com els governs del Botànic hem d'anar treballant.

El debat no és més impostos o menys impostos, el debat és qui paga els impostos i per a què es destinen, el debat és si el que fem és que pague qui més té, que la societat ho té molt clar, que els serveis públics i les polítiques per a les persones siguen on van adreçats els impostos, o la Copa América, los Ferrari, los Rolex, los amiguitos de Madrid que salen en las fotos con Ribera Salud. (*aplaudiments*)

Moltes gràcies, president.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria. (*Veus*)

Senyories, senyories, senyories, escoltarem amb silenci i respecte la resposta que el president del Consell realitzarà a la pregunta formulada.

Senyories, mai esta presidència ha limitat el contingut de les intervencions, excepte quan siguen deshonoroses i atempten el decoro de la cambra, mai, i no ho farà mai. En este parlament impera la llibertat d'expressió.

Quan vosté vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president. (*Veus*)

Bé, ja sabem quin és el *nuevo PP*. (*aplaudiments*) No veníam a insultar. Ja hem vist clarament quina és la nova definició del Partit Popular. Jo no sé si el senyor Feijóo està en eixos paràmetres, (*veus*) jo creia que no.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor!

El senyor president del Consell:

Mire, respecte (*veus*) a allò...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories!

El senyor president del Consell:

...que és la sessió de control, els recorde que el primer grup que té la Presidència de la Generalitat i que no pregunta és este govern. (*aplaudiments*) Serà perquè no vol, perquè efectivament pensem que és millor que no siga aixina. En termes democràtics. –perdone, president, de veritat. (*Veus*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

És que, és que és impossible, és impossible realitzar, és impossible realitzar la sessió de control amb esta cridaria permanent i eixa falta d'educació, de respecte i de les formes parlamentàries! És impossible! Si algú no es pot contindre que abandone l'hemicicle.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Robles, arribarem al govern sobretot en dos grans missions: una, recuperar la dignitat i la decència de l'autogovern dels valencians i valencianes; i, en segon lloc, per suposat, com a gran prioritat, millorar uns serveis públics que havien estat absolutament abandonats, i molt especialment després de la crisi financera. En la crisi financera va haver un model, que és el model que volen tornar a portar endavant, el model de les retallades massives, i eixe model és el que nosaltres hem intentat revertir amb gran dificultat perquè no teníem el finançament adequat i perquè no tenim, en qualsevol cas, tots els instruments que hauríem de tindre.

Per tant, què férem? I clar que els molesta la historia, però la historia està ahí, partint d'on partim i què hem fet. I el govern del Botànic el que va fer només començar és acabar amb la humiliant segregació sanitària que patien 80.000 persones universalitzant la salut. I el que vam fer va ser acabar amb eixos copagaments injustos, que vosté deia que castigaven a 1,5 milions de persones. I garantint els medicaments a les 16.000 persones que patien d'hepatitis C i que els estaven no deixant-les aplicar. I augmentant extraordinàriament, multiplicant per tres les ajudes de dependència i la renda d'inserció, la renda valenciana. Efectivament, altres estaven pel *tupper*, efectivament.

Eixa era la qüestió, eixa era la situació. Entre el 2009 i el 2013 el Consell del PP va fer un retall de 2.200 milions en sanitat, en educació, en protecció social.

El Consell del Botànic ha revertit eixa situació i hui l'escenari és diametralment diferent. S'han reforçat les plantilles en educació, en sanitat. S'han reforçat totes les polítiques d'igualtat i les polítiques inclusives. Les persones beneficiàries de dependència han passat de 41.000 persones a 122.000. La renda valenciana d'inclusió ha passat de 23.000 persones a 75.000 actualment. I, a més a més, està l'ingrés mínim vital que afecta ja a 96.000 persones. Això ha estat la clau de la nostra posició en la pandèmia, i continuarà sent-ho ara en una situació extraordinàriament complicada per als valencians i les valencianes. Eixa és una lliçó fonamental que hem après. Necessitem un estat social fort, un estat de benestar fort, i per això, evidentment, necessitem una fiscalitat progressiva.

Mire, estava escoltant que un partit de la dreta dia –que l'única política que tenen és rebaixar impostos–, i dia que ara, el que em proposaven ahir, em proposaven, i apellaven directament que baixara l'iva i l'impost d'hidrocarburs. És que no se saben ni l'Estatut d'autonomia! (*Aplaudiments*) És que és una cosa ja increïble! L'iva i els hidrocarburs! Però, no sé, és que la veritat és prou sorprenent que després d'haver estat governant tants anys no hagen après res.

Miren, ara tenim el pressupost més social de la història de la Generalitat. I este matí hem estat treballant, dissabte passat, i este matí tancarem un acord amb els sindicats i amb empresaris per tal de millorar les distintes accions que podem prendre per a eixe gran objectiu, que és baixar la inflació, perquè és l'impost que més afecta als pobres i a les classes populars. I, per tant, hem de fer un gran esforç de país. I en això és en el que anem a treballar. Anem a treballar junts per a intentar aconseguir que hi hagen eixes mesures immediates i desenvolupar bé el pressupost que tenim en eixes infraestructures socials, en el pla Convivint se portarà endavant o el parc de vivenda pública o en les millores de tots els edificis judicials, o en la construcció i millora dels centres educatius, els centres de salut i hospitals que estan previstos en els pressupostos i que anem a desenvolupar.

Eixa és la missió que tenim, de veritat. Els valencians i les valencianes esperen del seu govern decència, que la té, honradesa, que la té, i gestió, que la té. I eixa és la nostra ruta, el nostre itinerari, no perdem ni un minut de temps en altres coses.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Continuem amb la sessió de control. Ara amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, realitzarà la síndica del grup, la il·lustre diputada Ruth Merino.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Merino Peña:

Gracias, presidente.

La pasada semana el síndic de Greuges trajo a esta casa su Informe anual de 2021. Desde Ciudadanos le queremos agradecer, no solamente su trabajo, sino también su valentía, pues, después de haber tenido una dilatada carrera política dentro de las filas del Partido Socialista, pues enumera una serie de incidencias y de problemas de gestión de miembros destacados de su gobierno, concretamente y fundamentalmente de la señora Barceló y de la señora Oltra.

Empezando por Sanidad. Muchas son las quejas de los valencianos acerca de la gestión de su *consellera*. El informe habla de persistencia, de desajustes e insatisfacciones, de colapso en el funcionamiento de la Atención Primaria, de falta de capacidad de respuesta ante casos de urgente necesidad, ante la angustia que provoca la falta de contacto y la sensación de abandono, dándose principalmente este en caso de personas mayores. Pero también certifica la grave situación en la que se encuentran la mayoría de los trabajadores sanitarios. Urge, por tanto, abordar las muchas carencias del sistema de salud.

Y respecto a la otra gran aludida, pues el informe nos dice que el 36% de las quejas del Síndic afectan a la Conselleria de Igualdad. Desde Ciudadanos hemos advertido en innumerables ocasiones de las deficiencias de esta *conselleria* que lidera la vicepresidenta Mónica Oltra, una *conselleria* que ha más que duplicado su presupuesto, pasando de 980 millones en 2016 a 2.200 en 2022, y que, sin embargo, el informe recalca los retrasos reiterados en el reconocimiento de derechos de carácter vital, como las prestaciones de dependencia o la renta de inclusión. Así, más de 4.400 dependientes fallecieron el año pasado mientras esperaban que se revisara su situación. Plazas de residencias de mayores, nos faltan 21.900 para alcanzar la recomendación de la OMS, pero 12.000 para llegar a la media nacional. El cacareado pla Convivint, que es solo máquetin, es solo papel mojado, solo contempla unas 4.000 plazas. Y el informe habla también del sistema estático y poco eficaz de gestión de los recursos, de mal funcionamiento y carencias de aplicaciones informáticas, de ineficacia para satisfacer necesidades derivadas del riesgo de exclusión y de especial vulnerabilidad, de delegaciones absurdas en los ayuntamientos que lo único que provocan es más burocracia y más demoras.

Pero es que además ambas *conselleras* son reincidentes, porque muchos de estos problemas ya se detectaron, ya se hicieron resoluciones en años anteriores y, aunque usted ha dicho que toman nota, realmente no han sido cumplidas.

Y yo, señor Puig, creo que solo con leer las conclusiones de este informe es como para sonrojarse, porque estamos hablando además, ni más ni menos, que de la salud de los valencianos y de la protección y el bienestar de los más vulnerables. Así que quería preguntarle si, como jefe del Consell, ha pensado adoptar alguna medida tras conocer estas conclusiones del informe del Síndic de Greuges.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.